

Drazí přátelé ve Vzkříšeném Kristu, jak se vám daří? Doufám, že jsou pro vás i vaši rodinu letošní Velikonoce požehnané. Já jsem v pořádku, stále zaneprázdněn Pánovým dílem. Děkuji za vaše modlitby a za vaše nasazení pro dílo evangelizace. Letos bych vám rád popřál šťastné Velikonoce kázáním. Doufám, že si ho přečtete a budete z něj mít užitek. Pokud budete potřebovat bližší vysvětlení, rozeberu ho na našich exerciciích.

Je dobré vydat se na cestu od Nového zákona ke Starému zákonu, abychom pochopili význam krve, kterou Ježíš prolil na kříži. *Mojžíš ho (berana) porazil, vzal trochu jeho krve a potřel Áronovi lalůček pravého ucha, palec na pravé ruce a palec u pravé nohy. (Lv 8,23)* Zde si všimněme Mojžíšova počínání po zabití berana. Áronovo ucho, ruka a chodidlo byly potřísněny krví. Proč to Mojžíš udělal? Aby Áronovi připomněl jeho kněžské povinnosti. I my se skrze svátost křtu podílíme na Ježíšově kněžství. Proto ho máme mít stále na paměti ve svém každodenním životě s jeho povinnostmi.

- A) Vzal trochu jeho krve a nanesl ji na špičku Aaronova pravého ucha: To znamená, že Áron má slyšet Boží slovo a naslouchat mu a být mu věrný až do konce svého života.
- B) Palec pravé ruky: To znamená, že Áron má plnit posvátné povinnosti vůči Bohu. Neměl by používat své ruce k ničemu zlému proti Boží lásce.
- C) Palec pravé nohy: To znamená, že Áron má kráčet po cestě Boží svatosti. Neměl by připustit, aby jeho noha vykročila někam, kde by ho vedla nebo sváděla ke spáchání hříchu.

Krev, kterou Ježíš prolil na kříži, nám má být posilou ve svatosti, víře a božském vedení.

Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1J 1,7).

V něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost. (Ef 1,7).

V těchto dvou biblických verších vidíme moc Ježíšovy drahocenné krve. Přivádí nás ke světlu, ke společenství s druhými, očišťuje nás od všech hříchů, zbavuje nás nenávisti, pomáhá nám získat odpuštění našich vin a získat bohatství jeho milosrdenství.

Jednou byl jeden kazatel pozván na televizní rozhovor a zajímavé bylo, že reportér byl ateista. Začal rozhovor a řekl: “Vy kázete, že v Ježíšově krvi je moc, ale já věřím,

že v Ježíšově krvi žádná moc není.” Pokračoval: “Ježíšova krev je na světě už 2000 let a dnešní svět je horší než před 2000 lety. Svět se díky ní nezlepšil, ale zhoršil, a proto nevěřím v moc Ježíšovy krve.” Kazatel – horlivý šířitel Božího slova - řekl: “Pane, na tomto světě je také mýdlo, a přesto je mnoho lidí stále špinavých. Pane, vysvětlím vám, jak funguje mýdlo, pokud to nevíte. Když jsem špinavý a postavím se vedle kousku mýdla, nebudu automaticky čistý, ať se k němu přiblížím jakkoli. Nemohu se očistit, ani kdybych pracoval v továrně na mýdlo. Pane, jestli chcete vědět, co s vámi mýdlo dokáže udělat, pak musíte natáhnout ruku, vzít ten kousek mýdla a začít si ho nanášet na tělo nebo na oblečení. A když to uděláte, poznáte, že v mýdle je síla, která vás očistí. Tak je to i s Ježíšovou krví. Nestačí, že o ní víte plno věcí, ale musíte se odvážit sáhnout po drahocenné Ježíšově krvi celým svým srdcem, myslí, tělem i duší. Tam začnete zakoušet její zázračnou moc.” Zkrátím příběh: Na konci rozhovoru reportér kazatele požádal, aby se za něj pomodlil.

Tato událost nás přiměje vážně se zamyslet nad vlastní zkušeností s Bohem. Jak chudí můžeme být ve svém duchovním životě, i když tvrdíme, že o Bohu víme všechno! Tato velikonoční slavnost nás přibližuje účinkům Ježíšova pašijového tajemství. Je to proto, že se nemodlíme nebo nechodíme do kostela, že zůstáváme ve svém srdci vyprahlí? A proč nedochází ke zlepšení našeho charakteru a jednání? Je to proto, že se neobracíme k Ježíši - Jeho Tělu a Krvi - s kajícím srdcem a neprosíme ho o milost. Ježíš, který visí na kříži, žízni po nás a po tom, abychom měli ve svém životě dobré vlastnosti - ctnosti. Nechme se nasáknout Jeho drahocennou krví.

V Ezechielovi 16,4-5 čteme: *A tvoje narození? V den tvého narození nebyla odříznuta tvá pupeční šňůra, nebyla jsi umyta vodou, abys byla čistá, nebyla jsi potřena solí ani zavínuta do plenek. Žádné oko nad tebou nepojala lítost, aby ti aspoň něco z toho udělali ze soucitu s tebou. V den svého narození jsi byla pohozena v poli, protože jsi vzbuzovala hnus.* Zde vidíme žalostnou situaci izraelského lidu. Kvůli své neposlušnosti a nevěrnosti Hospodinovým příkázáním velmi trpěl. Jejich hříchy s nimi byly spojeny jako jsou matka s dítětem spojeny pupeční šňůrou. To nám ukazuje, jak hluboce je hříšník spojen s hříchem. Z otroctví hříchu nás může vysvobodit pouze Ježíš. V 1. listu Janově 3,8 máme naději: *Kdo však se dopouští hříchu, je z ďábla, protože ďábel od počátku hřeší. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblovy.* Ježíšova krev prolitá na kříži má moc osvobodit nás z moci hříchu.

Nyní bych vás rád upozornil na Mt 26,14-15, kde se píše: *Tehdy šel jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných.* Zde nás překvapuje, že to nejsou velekněží, kdo přišel za Jidášem ohledně Ježíše, ale Jidáš šel kvůli němu za velekněžími. Není to Bůh, kdo oceňuje své stvoření, ale Jidáš, který je stvořením, oceňuje Boha. Obrácení hodnot. V řádu stvoření Bůh stvořil člověka, ale když začne člověk tvořit Boha... Můžeme to nazvat "zlatým teletem". Absence řádu!!! Zde začíná degradace lidského života.

Proč šel Jidáš k velekněžím? Tři roky pobytu s Ježíšem ho přivedly k tomu, že nepovažoval Ježíše za nic. Obvykle se s vámi lidé druží, když u vás vidí něco cenného. Viděl jsem to například na parkovišti u nákupních center; kupující nechávají na předním skle auta vzkaz, že by rádi koupili vaše auto a abyste je kontaktovali. Tady to vidíme jinak: Jidáš bere Ježíše, když to řeknu doslova, na tržiště, aby ho prodal. Ani nevyjednává a přijímá, co mu nabídnou. Nevidí v Ježíši žádnou hodnotu a začíná mu s ním být těžko. Vzpomeňte si, že byl celá ta léta v Ježíšově společnosti jako dělník v továrně na mýdlo, který zůstává špinavý!

V této souvislosti je dobré si vzpomenout na J 12,3-5: *Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti. Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: „Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?“ Marie z Betánie vylila na Ježíšovy nohy nejdražší parfém v hodnotě 300 denárů. Jidáš prodal Ježíše za 30 stříbrných! Nemůžeme zde jen tak přejít rozdíly v hodnotě denárů a stříbrných mincí. V Ježíšově podobenství čteme: Smluvil s dělníky denár a poslal je na vinici. (Mt 20,2) Rok má 365 dní. Jestliže je 65 dní volných, pracuje člověk 300 dní v roce. Tedy 300 denárů je celkový příjem z jeho práce za celý rok. Maria obětuje Ježíši všechno a nyní může žít ze své víry v Ježíše. Žalm 121,2 se stal modlitbou a nadějí Marie z Betánie: *“Pomoc mi přichází od Hospodina, který učinil nebesa i zemi.”**

Jaký význam má 30 stříbrných? Zmínku o tom můžeme najít v knize Zachariáš 11,12: *Řekl jsem tedy: „Pokládáte-li to za dobré, vyplaťte mi mzdu; ne-li, nechte být.“ Tu mi odvážili jako mzdu třicet šekelů stříbra.* Třice šekelů stříbra je mzda pastýře, kterou dávají obchodníci s ovce! Když to řeknu velmi přesně, třicet stříbrných je mzda pastýře za zradu! Příklad to může objasnit. Když jsem byl malý, svěřili mi rodiče do péče kozy. Jednoho dne přišel k nám domů kupec koz a koupil kozu a zaplatil za ni plnou cenu. Když se chystal s koupenou kozou odejít, ukázal

můj otec na mě a řekl, že jsem se o ni staral. Kupec se na mě podíval a dal mi malou částku peněz, aby mě ocenil. Můj otec je šéf a dostal za kozu plnou cenu a já pastýř jsem dostal, když to řeknu doslova, třicet stříbrných!!! To je mzda pastýře.

Stanovujeme cenu za Ježíše, našeho dobrého pastýře? Bereme ho na trh jako Jidáš? Když někdo řekne: Jsem unavený ze své víry, nevěřím v Boha, promarnil jsem svůj život jako věřící, je zbytečné věřit v Boha, už nechodím do kostela, nebo když chodíme na nesvatá místa, k nesvatým lidem, k čarodejnicím, propůjčujeme se k nesvatým vztahům, ke špatným návykům a závislostem, když bojujeme o své jméno a slávu, hledáme rozkoš a chtíč atd., vede nás Jidášův duch. Ačkoli přiznal Jidáš – ovce - svému Pastýři Ježíši tu nejmenší hodnotu, Bůh Otec mu vyhradil plnou hodnotu a slávu. Proto nikdo nemohl Ježíše natrvalo porazit ani zničit. Ano, drazí přátelé, Ježíš - Pastýř – nám s kříže mlčky sděluje velkou pravdu, že máme Šéfa, Ježíšova Otce. *Pojďte, vraťme se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojí, zranil nás a také obváže. Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít. (Oz 6,1-2).*

Velikonoce nás vyzývají k pravdě, která nám otevírá oči, že bychom neměli být ovce, které prodávají pastýře, ale ovce, které pastýře poslouchají a jsou mu věrné. Tyto Velikonoce vám dávají naději, že i když jste ve svém životě selhali nebo vás druzí podvedli, odmítli, zradili, zneužili, opustili a zranili, pamatujte, že vaše skutečná hodnota a důstojnost jsou v bezpečí v ruce vašeho Šéfa. Ježíš, který porazil zradu druhých, vám pomůže vzkřísit se s ním k novému životu. *Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“ (Mt 19,26).*

Ježíš vstal z mrtvých pro mě a mou rodinu: Aleluja, aleluja, aleluja.

P. Anthony Saji VC